

تهیه مهوم

۱- پیناسه کردنی تهیه مهوم:

مانای تهیه مهوم له لۆغه تدا: یه عنی روو تی کردن، یان قهصد کردن، وه له شه رعدا: یه عنی روو تی کردن، یان قهصد کردن بۆ لای خاك بۆ مهسح کردنی روخسار و ههردوو دهست به مه بهستی تهوهی نوێژ کردن و وینهی نوێژ کردن رهوا بکریت.

۲- به لگهی شه رعیه تی تهیه مهوم:

شه رعی به تی تهیه مهوم به پیی قورئان و سونهت و ئیجماع ساب بوه.

تهما به پیی قورئان تهما ئایه تهیه که تهفه رموویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا غَفُورًا﴾ (النساء/ ۴۳). واته: ته گهر نه خوش

بوون یا له سه فه ردا بوون، یا که سینکتان چوو بیته سه ر پیشاو یا چوونه لای خیزانه کانتان و تاوتان دهست نه کهوت (بۆ دهست نوێژ گرتن یا خوشتن) روو بکه نه گل و خوئیکی خاوین، جا مهسحی روخسار و ههردوو دهستانی پی بکهن، به راستی خوا هه میسه لی بورد و لی خوش بووه.

تهما به پیی سونهت (حدیث) ه که ی ته بو ئومامهیه که دهفه رموویت: پیغه مبه ر صلواته فه رموویه تی: (زهوی هه مووی بۆ حوم و بۆ ئومه ته کهم کراوه به خاوین که ره وه و مزگهوت، جا هه رکاتی کاتی نوێژ هات پیاو خاوین که ره وه ی خزی لایه تی) ته حمه د گپراویه تی به وه.

تهما به پیی ئیجماع چونکه هه موو موسلمانان له سه ره ته وه کۆن که ته یوموم شه رعی به، وه دانراوه له جیاتی دهست نوێژ و خوشوردن له چه ند حاله تیکی تایبه تی دا.

۳- تایبه تمه ندی تهما ئومه ته به تهیه مهومه وه:

تهیه مهوم کردن به کیکه لهو شتانهی که خوا تهما ئومه تهی تایبهت کردوه پی به وه، له جاییه وه خوا لپی رازی بیته هاتوه که دهفه رموویت: پیغه مبه ر صلواته فه رموویه تی: (أُعْطِيَتْ حَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي، نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُصَلِّ، وَأَحَلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيَتْ الشُّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ فِي قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثَتْ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً) رواه الشيخان. واته: من پینج شتم پی به خشراوه پیش من کهس پیی نه به خشراوه، مانگه ری بهک دوژمن زیره ی کردوه لیم، وه زه ویم بۆ کراوه به مزگهوت و خاوین که ره وه، جا هه ر پیاویک له هه رشوینیک بوو کاتی نوێژی به سه ردا هات با نوێژه که ی بکات، وه تالانی جهنگیم بۆ رهوا کراوه که بۆ هه یچ کهس پیش من رهوا نه کراوه، وه شه فاعهت کردنیشم پی به خشراوه، وه هه موو نیراوه کانی پیش من به تایبه تی بۆ نه ته وه کانی خویان نیراون، به لام من بۆ گشت ئاده میزاد نیراوم.

۴- هۆی شهرعی بهت و دانانی تهیه موم:

عائیشه خوی لى رازی بیته گپرتتهوه ده فرموویت: (له گهل پیغه مبهردا بووین ﷺ له سه فریکدا رۆشتین هتا گهشتینه چۆلهوانیهک ملیوانکه کم پچرا، پیغه مبهردا ﷺ مایهوه بو گهران به دوایدا، خه لکه کهش له گه لیا مانهوه، نهو جیگایهش ئاوی لى نهبوو خویشان ئاریان پی نهبوو، خه لکه که چونه لای نهبو به کر رهزای خوی لى بی پیان ووت: تاگات لى نیه عائیشه چی کرد، نهویش هات بۆلام، لهو کاته دا پیغه مبهردا ﷺ سه ری کرد بووه سه ر رانم خه وتبوو چهندی ویستی خوی له سه ر بوو لۆمه ی کردم و قسه ی پی و وتم، و نهی کوتایه بن دهستم منیش له بهر پیغه مبهردا ﷺ جولم نه ته کرد، هتا به یانی پیغه مبهردا ﷺ بی ئاو خهوت، ئیتر خوا ئایه تی تهیه مومی ناره خواره وه، ئوسهیدی کوری (حُضِر) فرمووی: نه مه یه کهم بهر که تی ئیوه نیه نهی که سوکاری نه بو به کر!! نه فرمووی: پاشان نهو ووشره ی من سوواری بووم هه لمان ساند سه یرمان کرد میلیوانکه که می له ژیردا بوو) رواه الجماعة إلا الترمذی.

۵- نهو هۆیانه ی تهیه موم کردن رهوا نه کهن:

تهیه موم رهوایه بو نهو که سه ی رووداوی گهوره - لهش گرانی- یا بچوکی بی دهست نوژی- لى روو بدات، نیشته جی بی یان له سه فردا بی، نه گهر هۆیهک له م هۆیانه ی خواره وه ی هه بوو:

أ- ئاوی دهست نه کهوت، یا ئاوی دهست نه کهوت به لām بهشی دهست نوژی نه ته کرد، به پی ی نهو هه دیسه ی عومرانی کوری حوصه ین رهزای خوی لى بی ته گپرتتهوه ده فرموویت: له سه فریکدا له گهل پیغه مبهردا بووین ﷺ کاتی نوژ هات پیغه مبهردا ﷺ نوژی به خه لکه که کرد، له پاشاندا سه یری کرد پیاویک دووره په ریز وه ستاوه، فرمووی: چ شتیك وای لى کردیت نوژ نه کهیت ؟ ووتی: لهش گرانیم به سه ردا هاتووه و ئاوم دهست ناکه ویت خۆمی پی بشۆم، نهویش ﷺ فرمووی: تاو دهره خۆل خۆلت به سه. رواه البخاری و مسلم.

وه له (أبي ذر) وه خوا لئی رازی بیته هاتووه که پیغه مبهردا ﷺ فرموویه تی: **(إِنَّ الصَّعِيدَ طَهُورٌ لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ)** رواه أصحاب السنن وقال الترمذی حسن صحیح. واته: گل و خۆل پاک که ره وه یه بو نهو که سانه ی ئاویان دهست ناکه ویت با ده سالی شی پی بجیته.

به لām له سه ر نهو که سه پیویسته پیش نهوه ی تهیه مومه که بکات داوای ئاو بکات له دهور و بهر و هاوه له کانی یا نهو شوینانه ی عاده تن لئی نزیکن، جا نه گهر دلنیا بوو ئاوی دهست ناکه ویت، یا هه بوو به لām دوور بوو لى یه وه نهو واجب نیه له سه ری زیاتر داوای بکات.

ب- نه گهر نهو که سه نه خو ش بوو یا برینیکی پیوه بوو، ترسا نه گهر ئاو به کار بهینن نه خو شی یه که ی زیاد بکات یا چاک بوونه وه ی دووا بکهوئ به ته جروبه ی خۆی نهوه ی زانی یا پزشکی جی باوه ر پی ی راگه یاند، به پی ی نهوه ی جابیر خوا لئی رازی بیته ده فرموویت: له سه فریکدا ده رچووین پیاویکمان به ردیک بهر سه ری کهوت و برینداری کرد له پاش نهو ئیحتیلام بوو، له هاوه له کانی پرسى: ئایا ئیوه نه لاین روخصه تم هه یه تهیه موم بکه م ؟ ووتیان: روخصه تت نیه چونکه ئاوت دهست نه که ویت، نهویش خۆی شو ری و مرد، جا کاتیک گه رانه وه لای پیغه مبهردا ﷺ نهو هه والهی پی درا فرمووی: **(قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ، أَلَا سَأَلُوا إِذَا لَمْ يَعْلَمُوا ؟ فَإِنَّمَا شَفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ، إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَّمَمَ**

وَيَعْصُرُ، أَوْ يَعْصِبَ عَلَى جُرْحِهِ خِرْقَةً ثُمَّ يَمْسَحُ عَلَيْهِ وَيَغْسِلُ سَائِرَ جَسَدِهِ) رواه أبو داود وابن ماجة والدارقطني وصححه ابن السكّن. واته: کوشتوویانه خوا بیان کوژیّت، نه‌ه‌بوو پرسیار بکن که نه‌یان نه‌زانی ؟ چونکه چاره‌ی نه‌زانی پرسیار کرده، نه‌هنده‌ی بهس بوو ته‌یه‌مومی بکرده‌یه ینجا پارچه قوماشیکی به‌ستایه به برینه‌که‌یه‌وه و مه‌سحی بکرده‌یه، له‌پاشان نه‌ندامه‌کانی تری له‌شی به‌ئو بشورده‌یه ^(۱).

ج - ته‌گهر ئاو زور سارد بوو وه بو‌ی ده‌رکه‌وت به‌به‌کاره‌یتانی توشی زیان نه‌بیّت به‌مه‌رجیک به‌کریش نه‌ی نه‌توانی گهرمی بکات، یا بو‌ی نه‌ته‌کرا بجیته‌هه‌مام.

به‌پیی حه‌دیسی عه‌مری کوپی عاص ره‌زای خوی لی بی نه‌گیپرته‌وه: کاتیك نی‌را بو جه‌نگی (ذات السلاسل) نه‌فهرموی: شه‌ویکی زور سارد ئیحتلام بووم، ترسام ته‌گهر خوم بشوم بمرم، پاشان نویژی به‌یانیم به‌هاوه‌له‌کام کرد، کاتیك گه‌راینه‌وه بو‌لای پیغه‌مه‌بر صَلَاتِ عَلَیْهِ بو‌یان گی‌رایه‌وه نه‌ویش فهرموی: نه‌ی عه‌مر به‌له‌شی گرانه‌وه نویژی به‌یانیت به‌هاوه‌له‌کانت کردوه؟ منیش ووتم: تم فهرموده‌ی خوی گهره‌م که‌وته‌وه یاد: **﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ**

اللَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء/۲۹). واته: به‌ده‌ستی خوتان خوتان مه‌کوژن چونکه به‌راستی خوا به‌رامبه‌ر به‌ئیوه میه‌ره‌بانه. بو‌یه منیش ته‌یه‌موم کرد و نویژه‌کم کرد، ده‌فهرمویت: پیغه‌مه‌بر صَلَاتِ عَلَیْهِ پی‌که‌نی و هیچی نه‌فهرموو. ته‌همه‌دو ته‌بو داودو حاکم و (دارقطني) و ئیبنو‌حسبان گی‌راویانه‌ته‌وه، وه بوخاری به‌موعه‌له‌قی گی‌راویه‌تی-یه‌وه.

وه نه‌و بی ده‌نگی‌یه‌ی پیغه‌مه‌بر صَلَاتِ عَلَیْهِ تیقراره، ئیقراریش به‌لگه‌یه چونکه پیغه‌مه‌بر صَلَاتِ عَلَیْهِ تیقرار ناکا له‌سه‌ر (باطل).

د - ته‌گهر ئاو نزیک بوو لی‌وه‌ی به‌لام ترسی گیان یا مال یا شه‌ره‌ف یا وون بوون له‌هاوپی‌ی هه‌بوو، یا دوژمنیک که لی‌ی ته‌ترسا له‌نیوان نه‌و و ئاوه‌که‌دا هه‌بوو، جا نه‌و دوژمنه‌چ ئاده‌می بی یا شتی تر، یا نه‌و که‌سه‌زیندانی بوو، یا توانای ده‌ره‌یتانی ئاوه‌که‌ی نه‌بوو له‌به‌ر نه‌بوونی ئامی‌ری ئاو ده‌ره‌یتان، وه‌ک دۆلچه‌و په‌ت، چونکه له‌م حاله‌تانه‌دا بوونی ئاو وه‌ک نه‌بوون وایه، وه هه‌روه‌ها که‌سیک ته‌گهر خوی بشوات ترسی نه‌وه‌ی هه‌بیّت خراپه‌یه‌کی بخریته‌ پال که لی‌ی به‌ری‌یه و توشی زیانی ته‌کات وه‌کو: نه‌و که‌سه‌ی شه‌و له‌مالی‌ی هاوپی‌یه‌کی ته‌خه‌وی که‌ ژنی هه‌یه و نه‌و شه‌وه ئیحتیلام نه‌بی، نه‌وه دروسته‌ته‌یه‌موم بکات.

ه - ته‌گهر که‌سیک ئاوی پی بوو به‌لام له‌و کاته‌دا یا دواپی خوی یا که‌سانیکی تر پی‌ویستی‌یان پی هه‌بوو بو خواردنه‌وه، هه‌تا ته‌گهر سه‌گی‌کیش پی‌ویستی پی هه‌بی به‌مه‌رجیک سه‌گه‌که‌هار نه‌بیّت که‌ زیان به‌ئاده‌میزاد بگه‌یه‌نی، یا پی‌ویستی به‌و ئاوه هه‌بوو بو هه‌ویر شیلان یا چیشت لی‌نان یا بو لابردنی پی‌سی‌یه‌ک که‌ شه‌رع عه‌فووی لی نه‌داوه، نه‌وه له‌م حاله‌تانه‌دا بو‌ی هه‌یه ته‌یه‌موم بکات و ئاوه‌که‌به‌کار نه‌هیتنی له‌به‌ر نه‌و شتانه.

(۱) تم (حدیث)ه به‌یه‌قی و عه‌سقه‌لانی به‌ (ضعیف) یان داناوه به‌لام شایه‌تی هه‌یه له (حدیث)ی ئیبنو عه‌بباسه‌وه پی‌ی ته‌گات به‌پله‌ی حه‌سن، به‌لام نه‌وه‌ی تی‌دا‌نی‌یه: (خرقه‌یه‌ک به‌ستنی به‌برینه‌که‌یه‌وه...) واته باسی به‌کاره‌یتانی خرقه‌که (ضعیف و منکر) ه. (تمام المنه).

تیمامی ته حمده ره حمهتی خوی له سهر بیته ده فرموویت: چنده ها صحابه تهیه مومیان کردوه، وه نهو تاوهی که پی بیان بووه هه لیان گرتوه بو خوار دنهوه.

وه له عدلی یهوه خوی لئی رازی بیته هاتوه که ده فرموویت: (ته گهر پیایک له سه فردا بوو لهش گرانی به سهردا هات تاویکی که می پی بوو ترسی نهوهی هه بوو ته گهر خوی بشوات ناوی لی بری و توشی تینویتی بی، بوی هدییه تهیه موم بکات و خوی بهو تاوه نه شوات) (دارقطنی) گیراویه تی یهوه.

تیبو ته می یه ده فرموویت: ته گهر که سیک دهست نویژی بوو به لام تنگا بوو و تاویشی له لا نه بوو چاکتر وایه تنگاوی یه که لابه ری و به تهیه موم نویژ بکات و بهو دست نویژه وه نویژ نه کات که تنگاوی له گه لایه.

و- ته گهر توانایی به کارهینانی ناوی هه بوو، به لام ترسی نهوهی هه بوو هه تا ته گاته تاوه که دهست نویژی پی بشوات یا خوی پی بشوریت کاتی نویژه که ی به سهر بجیت، نهوه تهیه موم بکات و نویژه که ی پی بکات، وه گیرانهوشی له سهر نیه (۲).

۶- نهو شتهی تهیه مومی پی ته کریت:

دروسته به گلکی خاوین یا به همر شتیک که له ره گزی زوی بیته، وه لم و بهرد و گهچ تهیه موم بکریت، به پی فهرموده ی خوی گهوره که ته فرموویت: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ (مائده ۶). واته: تهیه موم بکن به صعیدیکی پاک. وه زانایانی زمانی عهده بی یه کن له سهر نهوهی (صعید) یه عنی روی زوی جا چ گل بی یا غیری گل.

(۲) نهوهی بو من روون و ناشکرا ده بیته پیچهوانی ته می یه، چونکه نهوهی (ثابت) و جیگیر بووه له شه ریعتی تیسلامدا نهوهی که تهیه موم کاتیک دروسته که تاو نه بیته، به دهقی قورنات و سونهتی پیروژ ته می یه به بهر فراوانی باس کردوه و رنگای داوه به تهیه موم بو که سیک که نه خوش بیته یان سه رمایه کی زور هه بیته وه کاتنر باسی لیوه کرد، به لام کوا به لگه له سهر دروستی یه تی تهیه موم له گه ل بوونی توانا بو به کارهینانی تاو؟ ته گهر ووترا: به لگه ترسی ده رچوونی کاته که یه، ده لیم: ته می به ته نه نا بیته به به لگه، چونکه ته که سیه ده ترسی له ده رچوونی کات دوو حالتهی بو هدییه و سه همیان نی یه: یان نهوهی کاته که ی له سهر تهنگهوه بووه به هو ی خوی و ته می به لی خوی، یان به هو یه که ده سه لاتی نی یه وه کم و له بی چونهوه، جا له م حالتهی دووه مه دا کات لهو کاتهوه دهست پی ده کات که خه به ری بوتهوه یان هاتوتهوه بیری به ته ندازی نهوهی که نویژه که ی تییدا جی به جی بکات. ههروه ک فرمانی پی کراوه، به به لگه ی ووته ی پیغه ممبر صَلَاةُ: (مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَنْهَا فَكَفَّارَتُهَا أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا) (أُخْرَجَ الشَّيْخَانُ وَغَيْرَهُمَا وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ) واته هه ره که سیک نویژیکی بیر چوو یان به سهریدا خوت که فاره ته که ی نهوهی جی به جی بکات تهو کاتهی که بیری کهوتتهوه. نهوه تا خوی گهوره کاتیک تایبه تی داناوه بو ته عوزره، جا تهو ته گهر نویژی کرد بهو جوهری فرمانی پی کراوه، بو غوسلی یان بو دهست نویژی تاو به کار ده بیته، تیت ده رچوونی کات هیچ ترسیک نی یه له سهری، کهواته (ثابت) بوو که دروست نی یه تهیه موم بکات، وه ته می یختیاری (شیخ الإسلام) ه له (الاختیارات) دا (ص ۱۲) وه له (المسائل المار دینیة ص ۶۵) دا باسی نهوه کراوه که ته می مه زه بی جو مهوره.

ته می حالتهی یه که، ناشکرایه که تهو له ته صلدا فرمانی پی کراوه به به کارهینانی تاو، وه تهو نایته تهیه موم بکات، چونکه له م حالتهشدا پیوسته تاو به کار به یخ، جا ته گهر فریای کاتی نویژ کهوت تهوه باشه، وه ته گهر کاتی له دهست چوو نهوه لومه کی کهس ناکات خوی نه بیته، چونکه خوی بوته هو ی ته سهره نجامه، ته م ره تی یه یه که من پی دلتیا بوم و دلمی پی کراوتهوه، هه رچنده شیخ الإسلام و غیری ته می ش فهرموویانه: تهیه موم بکات و نویژه که ی بکات. والله أعلم.

پاشان بوچوونی شوکانیم بینی وه ک بلنی به لای ته م بوچوونهوه ده جیت که من باس کرد، جا بگه ریته بو (السیل الجرار ۱/ ۱۲۶-۱۲۷). (تمام المنه).

۷- چۆنیهتی تەیهەموم کردن:

ئەو کەسەى تەیهەموم ئەکات پێویستە لەسەرى لەپێشدا نیەت بەینى. وە لەباسى دەست نوێژدا باسى نیەتمان کرد. لەپاشاندا (بسم الله) بکات، ئینجا هەردوو دەستى بکیشى بە روى زەوى پاکدا، پاشان دەم و چاوو هەردوو دەستى هەتا مەچەكى پى مەسح بکا، وە لەم بارەیهوه لە (حدیث)ەکەى عەمار صحیح ترو ئاشکراتر نەهاتووە کە دەفەرموویت: تووشى لەش گرانی بووم، ئاوم دەست نەکەوت، خۆم لە خۆل وەردا و نوێژەکەم کرد، پاشان ئەووم بۆ پێغەمبەر ﷺ گێرایەوه، ئەویش فەرمووی: **(إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا)** رواه البخارى و مسلم. واتە: تەنھا ئەمەت بەس بوو، ئەلئى پێغەمبەر ﷺ هەردوو لەپى دەستى کیشا بە زەوى دا و فووى لى کردن و مەسحى دەم و چاوو هەردوو دەستى پى کرد.

وە لە (لفظ) یكى تردا هاتووە کە فەرموویەتى: **(إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ أَنْ تَضْرِبَ بِكَفَيْكَ فِي الشَّرَابِ ثُمَّ تَنْفُخَ فِيهِمَا، ثُمَّ تَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَكَ وَكَفَيْكَ إِلَى الرَّسْغَيْنِ)** رواه الدارقطني. واتە: ئەوئەندەت بەس بوو هەردوو دەستت بکیشى بە زەوى دا و لەپاشاندا فویان پى دا بکەیت و مەسحى دەم و چاوو هەردوو دەستى پى بکەیت هەتا مەچەک. وە لەم فەرموودەیهدا ئەوئەمان بۆ دەرتەخات کە تەنھا یەك جار دەست دان بە زەوى دا بەسە و مەسح کردنى دەم و چاوو هەردوو دەست هەتا مەچەک بەسن لە تەیهەموم کردندا، وە سوننەتە بۆ ئەو کەسەى کە بە گل تەیهەموم ئەکات، دەستەکانى بتەکینى و فویان پىدا بکات، و سەر و چاوى لە خۆل هەل نەکیشى.

۸- ئەو کردەوانەى کە تەیهەموم رەوايان دەکات:

تەیهەموم جى دەست نوێژ و خۆشۆردن ئەگریت لەکاتى بى ئاوى دا، لەبەر ئەوه هەر کردەوهیهک کە دەست نوێژ و خۆشتن رەواى بکات، تەیهەمومیش رەواى ئەکات وەك: نوێژ کردن و دەست دان لە قورئان و شتى تر، وە هاتنى کاتى نوێژ مەرجى دروستى تەیهەموم نیە، بەلکو پيش کاتى نوێژیش دروستە تەیهەموم بکريت، وە ئەو کەسەى تەیهەموم ئەکات بۆى هەیه چەندە پى خۆش بوو فەرز و سوننەت بەیهک تەیهەموم بکات، چونکە حوکمى تەیهەموم وەك حوکمى دەست نوێژ وایە، بە یەكسانى لە (أبوذر) هەو خا لى پازى بىت هاتووە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: **(إِنَّ الصَّعِيدَ طَهُورُ الْمُسْلِمِ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ عَشْرَ سِنِينَ، فَإِذَا وَجَدَ الْمَاءَ فَلْيَمْسَهُ بَشْرَتَهُ فَإِنَّ ذَلِكَ خَيْرٌ)** رواه أحمد والترمذي وصححه. واتە: گل و خۆل خاوين کەرەوهى موسلمانە، با دە سالیش ئاوى چنگ نەکەویت، بەلام ئەگەر ئاوى چنگ کەوت بەکارى بەینى، چونکە ئەوه خیرى تىدا هەیه.

۹- هەلئەهشینه رەوايانى تەیهەموم:-

هەرچى دەست نوێژ هەلبوەشینیت، تەیهەمومیش هەلئەهشینیت، چونکە تەیهەموم جى گرى دەست نوێژە، هەر وهها پەیدا بوونى ئاوىش هەلبوەشینیتهوه یا توانای بەکارهینانى ئاوى بۆ کەسیک کە توانای نەبووه. بەلام ئەگەر نوێژى کرد بە تەیهەموم، لەپاشاندا ئاوى چنگ کەوت، یا توانای بەکارهینانى پەیدا بۆوه، پێویست نیە لەسەرى نوێژەکە بکاتەوه، هەرچەندە کاتى ئەو نوێژەش بىنى، لە ئەبو سعیدی خودرییهوه خوا لى پازى بىت هاتوو دەفەرموویت: (دوو پیاو چوونە سەفەرىک، کاتى نوێژ هات و ئاویان پى نەبوو، هەردووکیان بە خۆلئىکی خاوين تەیهەمومیان کرد و نوێژەکیان کرد، هیشتا کاتى ئەو نوێژە بەسەر نەچووبو ئاویان دەست کەوت، یەکیکیان بەو ئاوه

دهست نويژي گرت و نويژه كهی كرده وه، ئهوی تريان نويژه كهی نه كرده وه، كاتئی گه رانه وه لای پیغه مبه ر ﷺ ئه وه یان بۆ گيړايه وه ئه ویش به وه یان كه نويژه كهی نه گيړايه بۆ وه فرموي: (سوننه ت پيكاو نويژه كه شت بری كه وتوه)، وه به وه ی تريان كه دهست نويژي گرتبوو نويژه كهی گيړايه بۆ وه فرموي: (تۆ دوو پاداشتت بۆ نووسراوه) ئه بو داود و نه سائی گيړايه ته وه.

به لام ئه گه ر هيشتا له نويژ نه بو بۆ وه، ئاو و توانایی بۆ پهيدا بۆ وه ئه وه دهست نويژه كهی هه لئه وه شينيتته وه، وه پيويسته به ئاو دهست نويژ بگريت و نويژه كهی بكات به پيی (حديث) ه كهی (أبو ذر) كه له پيشه وه باس كرا. وه ئه گه ر له ش گرائينك يا حه يزدارينك كه حه يزه كهی ته واو بووه ته يه مومي كرد، به هۆيه ك له هۆيه كانی ره وا بوونی ته يه موم و نويژي كرد، واجب نيه له سه ری ئه و نويژه بگيړيته وه، به لام واجب له سه ری هه ركاتي ك توانای به كار هينانی ئاوی هه بوو يا ئاوی دهست كهوت خزی بشوات، به پيی ئه وه ی (عمران) خوا ليی رازی بيت ئه گيړيته وه كه (پيغه مبه ر ﷺ به ر نويژي كرد بۆ خه لکی كاتئی له نويژه كهی بووه وه سه يری كرد پياوینك دووره په ريز وه ستاوه و نويژي له گه ل كۆمه له كه دا نه كرد فرموي: (فلان كه س چی نهی هيشتووه نويژه كه ت بكه يت له گه ل ئه م كۆمه له دا؟) ووتی: تووشی له ش گرانی بووم و ئاوم دهست نه كهوت، پيغه مبه ر ﷺ فرموي: (بچۆ به خۆل ته يه موم بكه به سته). له پاشاندا (عمران) ده فرموي: كاتئی ئاويان چنگ كهوت پيغه مبه ر ﷺ ده فری ئاوی دا يه و فرموي: (بچۆ بيكه به سه رتا) بوخاری گيړايه تي يه وه.

سایتي به هه شت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میشه له گه لمان بن بۆ به ره می نوی